

সম্প্রসারণ বুলেটিন নং ৩/২০১১-১২

আত্মসংস্থাপনৰ বাবে গাহৰি পালন

ডা: আব্দুফান আলী

কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্র
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়
তিনিচুকীয়া

অসমৰ বৈচিত্রময় জনগোষ্ঠীয় সমাজ গাঁথনিত প্রচলিত সামাজিক বীতি-নীতিৰ খাদ্যাভ্যাসত প্রাচীন কালৰে পৰা গাহৰি পালনে এক সৱল ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। প্ৰধানকৈ জনজাতীয়লোক সকলৰ মাজতে গাহৰি পালন পৰম্পৰাগত ছিচাপে চলি আহিছে যদিও বৰ্দ্ধিত জনসংখ্যা, নিবনুৱা সমস্যা আৰু শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণৰ লগে লগে জাতি, বৰ্ণ, ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে গাহৰি পালনক এক লাভজনক ব্যৱসায় আৰু কৰ্মসংহাগনৰ উপায় ছিচাপে গ্ৰহণ কৰা দেখা গৈছে। বৈজ্ঞানিক প্ৰযুক্তিৰে উপযুক্ত গাম পৰিচালকৰ অধীনত বাৱসায়ীক ভিত্তিত গাহৰি পালন এক অতুল উৎসাহজনক কৰ্ম গৰান্তি। মাংসাহৰ বা প্ৰতিটি প্ৰাণী খাদ্যৰ এটি অপৰিহাৰ্য উপাদান। তাৰে ভিতৰত প্ৰাণী উৎসৰ পৰা পোৱা প্ৰতিটি শৰীৰৰ গঠন আৰু বৃদ্ধিৰ বাবে অতি আৱশ্যকীয়। পশুধন প্ৰাণী উৎসৰ প্ৰতিটিনজাতীয় খাদ্য উপাদানৰ এক উৎকৃষ্ট ভঁৰালা প্ৰতিটিৰ উপৰিও মাংসৰ পৰা শৰীৰৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শক্তি, চৰি, খাদ্যপ্রাণ, জৈৱিক লৱণ আৰু অন্যান্য প্ৰয়োজনীয় সকলো ধৰণৰ উপাদান কম বেছি পৰিমাণে পোৱা যায়। গতিকে বৰ্তমান যুগৰ স্বাস্থ্য সজাগ সমাজৰ বাবে প্ৰাণী উৎসৰ প্ৰতিনযুক্ত খাদ্যৰ চাহিদা পূৰণৰ হেতু পশুধনৰ মাংস দেনন্দিন খাদ্য তলিকাত অতভুত হোৱা দেখা যায়। যোগান আৰু চাহিদাৰ উপৰত নিভ'ৰ কৰি আৰ্থিক দিশত স্বারলম্বনৰ ক্ষেত্ৰতো বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে ব্যৱসায়ীক ভিত্তিত গাহৰি পালন এক লাভজনক বৃত্তি ছিচাপে পৰিগণিত হৈছে।

উন্নত পাম পৰিচালনা আৰু অধিক লাভজনক কৰিবৰ বাবে বিশেষভাৱে মন কৰিব লগীয়া দিশসমূহ হ'ল:

- উপযুক্ত বাসছান, আহাৰ যোগান আৰু তাৰ আনুসঙ্গিক সুবিধাসমূহ প্ৰদান কৰা,
- সঠিক স্বাস্থ্য বিধানৰ অনুসৰণ আৰু ৰোগ নিৰাময় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা,
- বৈজ্ঞানিক পাম পৰিচালনা আৰু
- সময়ানুযায়ী সঠিকভাৱে প্ৰজনন কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰা।

গাহৰি পালন আৰু ইয়াৰ সুবিধা সমূহ:

গাহৰি পালনে এক লাভজনক আজাসংহাগনৰ পথ মুকলি কৰাৰ মূলতে হ'ল:

১. উন্নত জাতৰ একোজনী গাহৰিয়ে বছৰত ২ বাৰকৈ পোৱালী দিয়ে আৰু প্ৰতিবাৰতে ৮ বৰ পৰা ১২ টলৈ পোৱালী দিয়ে।
২. খাদ্য গ্ৰহণৰ অনুপাতে গাহৰিৰ বাড়ন ক্ষমতাত অন্য পশুধনৰ তুলনাত বেছি। প্ৰায় ২.৫ – ৩.০ কি.গ্ৰা. দানা খাই একেটা গাহৰিয়ে প্ৰায় ১ কি.গ্ৰা. ওজন আহৰণ কৰিব পাৰে।
৩. গাহৰিয়ে সচৰাচৰ বাৰানি ঘৰৰ পেলনীয়া খাদ্য গ্ৰহণ কৰিও জীৱন ধাৰণ কৰিবলৈ সম্ভাৱ অন্য পশুধনৰ তুলনাত গাহৰিৰ ক্ষেত্ৰত বেমাৰ আজাৰৰ আক্ৰমণো কৰা। পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শতে সময়মতে উপযুক্ত ব্যৱস্থা হিচাপে প্ৰদান কৰিবলৈ নিৰ্দিষ্ট ৰোগবোৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰি।
৪. পাম গৃহ নিৰ্মাণৰ বাবে স্থানীয়ভাৱে পোৱা বাহি-বেত, খেৰ আদি ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি আৰু ই প্ৰয়োজনীয় মূলধনৰ পৰিমাণ বহু কমাই তোলো। গাহৰি পালনৰ বাবে আৱস্থণিৰ মূলধনৰ প্ৰয়োজনীয়তা কিছুপৰিমাণে বেছি যদিও প্ৰথম বছৰৰ ভিতৰতে উপাৰ্জনৰ ধন আহিব আৱস্থ কৰো।

গাহৰি পামৰ স্থান নিৰ্বাচন:

পাম এখনৰ কৃতকাৰ্য্যতাৰ মূলমন্ত্ৰ হ'ল উৎকৃষ্ট খাদ্য যোগান, উপযুক্ত বাসছান, পৰিকল্পিত প্ৰজনন ব্যৱস্থা আৰু আধুনিক পৰিচালনা পদ্ধতি। গতিকে, আধুনিক গাহৰি পাম এখন স্থাপন কৰাৰ আগতে লাগতিয়াল সা-সুবিধা খিনি আগতীয়কৈ নিৰ্দ্বাৰণ কৰি লোৱাতোৱেই বিচক্ষণতাৰ পৰিচয়। পামগৃহ নিৰ্মাণ কৰাৰ আগতে ঘন কৰিব লগীয়া বিষয় সমূহ হ'ল যে ঠাইখিনি ওখ আৰু ৰ'দ পৰা হ'ব লাগে, পৰিকল্পনাৰ পানী যোগানৰ সু-ব্যৱস্থা থাকিব লাগে। প্ৰধান আৰু ব্যস্ত ৰাস্তাৰ পৰা কিছু নিলগত হোৱাতো বাধনীয় যদিও যোগাযোগৰ সূচল ব্যৱস্থা থাকিব লাগে। পামৰ ওচৰলৈকে যাৰ পৰা

যান বাহনৰ উপযুক্ত পথ থাকিব লাগে আৰু বেচা কিনাৰ সুবিধাৰ বাবে চাহিদাপূৰ্ণ বজাৰৰ অৱস্থিতি অত্যন্ত আৱশ্যকীয়।

গাহৰি প্ৰতিপালনৰ বাবে গৃহনিৰ্মাণ কৰোতে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি অৱলম্বন কৰাটো নিয়ন্ত্ৰিত প্ৰযোজনীয়। ঘৰৰ ভিতৰ ভাগত যথেষ্ট পোছৰ পৰা, বতাহ চলাচল কৰিব পৰা আৰু সহজ গাহৰিয়ে ফুৰা চকা কৰিব পৰা বিধৰ হ'ব লাগে। মজিয়াখন টান আৰু শুকান হ'ব লাগে যাতে পানী, মল-মূত্ৰ, খাদ্যৰ পেলনীয়া অংশ আদি সহজে পৰিষ্কাৰ কৰিব পৰা যায়। গাহৰিবোৰে যাতে মজিয়াত পিছল খোৱাৰ সম্ভাৱনা নাথাকে তাৰ প্ৰতি সজাগ থাকিব লাগে। দানা দিয়াৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা পাত্ৰটো গধূৰ হোৱা উচিত যাতে পাত্ৰটো লুটি খাই দানা মজিয়াত পৰাৰ সম্ভাৱনা নাথাকে। সেই কাৰণে স্থায়ীভাৱে পৰাৰ দানা খোৱা পাৰ গড়ালৰ ভিতৰত সাজি দিয়াতোৱেই ভাল। পার্বত্যৰতোৱে চাৰিওফালে বেৰৰ উচ্চতা ৪-৫ ফুট হোৱা উচিত। ঘৰৰ চাল দুখন বৰষুপৰ পানী সোমাৰ নোৱাৰকৈ খেৰ, তিন বা এছবেছটুছৰেৰে দিব পাৰি। বয়স অনুসৰি প্ৰত্যেকটো গাহৰিক প্ৰযোজনীয় ঠাইৰ পৰিমাণে বেলেগ বেলেগ। প্ৰাণৰ বয়সৰ বাবে ২০-২৫ বৰ্গ ফুট আৰু বয়সৰ মতা গাহৰিক বাবে ৭০-৮০ বৰ্গ ফুট ঠাই দিব লাগে। পোৱালী দিয়া কোঠলীৰ মজিয়া ৮০-১০০ বৰ্গ ফুট হোৱা উচিত। ইয়াৰ উপৰিও দৈনন্দিন ব্যায়ামৰ বাবে বেৰ দিয়া এডোখৰ মুকলি ঠাই গড়ালৰ লগতে সংলগ্ন থাকিব লাগে।

গাহৰিক প্ৰজনন আৰু জাত নিৰ্বাচন:

অসমৰ থলুৱা গাহৰিবোৰ অৰ্থনৈতিকভাৱে কম উৎপাদন ক্ষম। সেয়েহে বিদেশৰ পৰা উন্নতজাতৰ মতা গাহৰি আনি থলুৱাজাতৰ মাইকী গাহৰীৰ লগত লগত প্ৰজনন কৰাই উন্নত জাতৰ অধিক উৎপাদনক্ষম গাহৰি পাৰি। বিভিন্ন চৰকাৰী আৰু বেচৰকাৰী সংগঠণে অসমত সচৰাচৰ ব্যৱহাৰ কৰা এনে কেইবিধমান উন্নত জাতৰ বিদেশী গাহৰি হ'ল: হেম্পচায়াৰ, চেডল ক্লেক, লার্জ ক্লেক, ডিউৰক ইত্যাদি।

গাহৰিক প্ৰজনন দুই ধৰণে কৰাৰ পাৰি। কৃত্ৰিম ভাৱে আৰু প্ৰাকৃতিক ভাৱে। কৃত্ৰিম প্ৰজননৰ বাবে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে উন্নত জাতৰ মতা গাহৰিক পৰা বীৰ্য্য সংগ্ৰহ কৰি যন্ত্ৰৰ সহায়ত মাইকী গাহৰিক যোনি দ্বাৰেদি জৰাযুত প্ৰক্ষেপন কৰি গৰ্ভধাৰণ কৰোৱা হয়। আনহাতে, প্ৰাকৃতিক পদ্ধতিত থলুৱাজাতৰ মাইকী গাহৰিক লগত উন্নত জাতৰ বিদেশী মতা গাহৰি একেলগে ৰাখি প্ৰাকৃতিক নিয়মত প্ৰজনন কাৰ্য্য সম্পাদন কৰাই বৰ্ণসংকৰ পোৱালী পোৱা যায়। এই পদ্ধতিত প্ৰত্যেক ৪-৫ জনী মাইকী গাহৰিক লগত একেটোকৈ মতা গাহৰি ৰখা হয়। সাধাৰণতে মাইকী গাহৰি জনীৰ প্ৰথমবাৰ গৰমহোৱাটো বাদ দি দ্বিতীয় বা তৃতীয় বাৰ গৰম হ'লে প্ৰজননৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। প্ৰজনন কৰোৱাৰ পিছত গাহৰিজনী পুনৰ গৰম নহলে গৰ্ভধাৰণ কৰা বুলি বুজিব পাৰি।

সাধাৰণতে বিদেশী গাহৰিবোৰে ৫-৬ মাহ আৰু থলুৱা গাহৰি বিলাক ৭-৮ মাহ মান বয়সৰ ভিতৰত গৰ্ভধাৰণ কৰিব পৰা ক্ষমতা আহৰণ কৰে। সাধাৰণতে গাহৰি এজনী এৰাবত ২-৩ দিনৰ বাবে গৰম হয়। গাহৰি গৰম হোৱাটো কিছুমান নিৰ্দিষ্ট লক্ষণৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্বাৰণ কৰিব পাৰি যেনে নাক বহুল আৰু ওপৰলৈ কৰি বতাহ লয়, পিঠিৰ হাঢ়ত হেঁচি দিলে বৈ যায়, যোনিৰ দ্বাৰেদি বিজলুৱা পদৰ্থ নি:সৰিত হয়, যোনিৰ দ্বাৰত বহিভাগ বজুচুৱা হয় আৰু ফুলি উঠে। এই সময়চোৱাই প্ৰজননৰ বাবে উপযুক্ত সময় বুলি ধৰা হয়। মাইকী গাহৰিবোৰ গৰম হোৱাৰ পিছত উপযুক্ত সময়ত অৰ্থাৎ গৰম হোৱাৰ ১২-২৪ ঘণ্টাৰ ভিতৰত প্ৰজনন কাৰ্য্য সম্পাদন কৰিব লাগে আৰু প্ৰজনন তলিকাখন এনেকৈ প্ৰস্তুত কৰিব লাগে যাতে প্ৰতিজনী মাইকী গাহৰীক বছৰত দুৰ্বাৰকৈ গৰ্ভধাৰণ কৰোৱাৰ পৰা যায়।

গাহৰিক দানা:

গাহৰী পাম এখনত মুঠ খৰচৰ প্ৰায় ৭০ শতাংশ অকল খাদ্যৰ ক্ষেত্ৰতে খৰচ হয়। উৎকৃষ্ট সুষম খাদ্য বৰ্দ্ধিত ওজন আৰু নিৰোগী গাহৰি উৎপাদনৰ অন্যতম উপাদান। গড় উৎপাদন খৰচ কমোৱাৰ হেতুকে বজাৰৰ পৰা ক্ৰয় কৰা সুষম দানাৰ উপৰিও ৰাঙ্গনি ঘৰৰ পেলনীয়া খাদ্যবস্তু, ঘাঁছ, আলু, কচু আৰু পানী মেটেকা আদি গাহৰিক খোৱাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। এনে উপাদানৰ ব্যৱহাৰে দানাৰ খৰচ বছগুণে কমাই দিয়ে আৰু লাভৰ মাত্ৰা বৃদ্ধি কৰো। বয়স আৰু ওজন অনুযায়ী

পরিপুষ্টি বিশেষজ্ঞের পরামর্শমতে এমাহ বয়সত ২০০ গ্রাম সুষম দানাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰত্যেক মাহতে ২৫০-৩০০ গ্ৰামকৈ দানা বড়াই সাতভাষ বয়সলৈকে সৰ্বোচ্চ ২৫০০ গ্রাম দানা খুৱালে উপযুক্ত বাঢ়ন আৰু পৰিপুষ্টি দেখা যায়। সকলো সময়তে গাহৰীৰ পৰিক্ৰাব পানীৰ ঘোগান ধৰিব লাগে। যথেষ্ট পৰিমাণৰ পানীৰ ঘোগানে খাদ্যৰ পৰিপাক কাৰ্য্য সুকলমে চলাই নিয়াত বিশেষ আৰিহণ ঘোগায়। ডাঙৰবোৰৰ তুলনাত সৰু গাহৰীৰোৰৰ প্ৰতি একক শৰীৰৰ ওজন ছিচাপত অধিক পানীৰ প্ৰয়োজন হয় কাৰণ এই সময়ত শৰীৰৰ ভিতৰত পাচন আৰু অন্যান্য পৰিপাক প্ৰক্ৰিয়াসমূহ থৰতকীয়া হয়। শৰীৰৰ বিভিন্ন অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ আৰু মাংসপেশীৰোৰৰ বৃদ্ধি আৰু বিকশণৰ হাৰো অধিক হয়। পামত থকা গাহৰীৰোৰক বয়স, ওজন আৰু গত অনুসৰি বেলেগ বেলেগকৈ থকা থকা খোৱাৰ সুব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

গাহৰী গাহৰীৰ যতন:

গাহৰীৰ গৰ্ভধাৰণৰ সময়কাল হ'ল ৩ মাহ ও সপ্তাহ আৰু ৩ দিন। প্ৰসৱৰ প্ৰায় এক সপ্তাহ মান আগত একোজনী গাহৰীৰ পোৱালী দিয়াৰ বাবে সজা বিশেষ ঘৰত অকলশৰীয়াকৈ ৰাখিব লাগে। প্ৰসৱঘৰৰ মজিয়া পৰিক্ৰাৰ, শুকান আৰু দানা-পানীৰ সু-ব্যৱস্থা থকা হ'ব লাগে। আকঞ্জিত প্ৰসৱৰ তাৰিখৰ প্ৰায় ৩-৪ দিন আগতে গাহৰীৰোৰ আৰু প্ৰসৱ কোঠালীৰোৰ বী-জাপুনাশক দৰৱেৰে ধূৰ লাগে। প্ৰসৱ কোঠালীৰোৰত সুন্দৰভাৱে পৰিক্ৰাৰ আৰু কেমল বিছনাৰ বন্দোৱস্ত কৰিব লাগে যাতে প্ৰসৱৰ আগে-পিছে মাকজনী বা পোৱালীৰোৰে আঘাতপ্ৰাণ নহয় আৰু ঠাইডোখৰ আৰামপ্ৰিয় হয়। পোৱালী দিয়াৰ সময়ত গাহৰিজনীয়ে আমনি নোপোৱাকৈ এজন সহায়ক ওচৰতে থাকি গাহৰীজনীৰ গতিবিধি লক্ষ্য কৰি থাকিব লাগে আৰু কিবা অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'লে অন্তিপলমে পশুচিকিৎসকৰ সহায় বিচাৰিব লাগে।

সদ্যজ্ঞত পোৱালীৰ যতন:

জন্মৰ পিছতে পোৱালীবিলাকৰ শৰীৰ, নাক, কাণ আদিত লাগি থকা বিজলুৱা পদাৰ্থ শুকান কাপোৱেৰে পৰিক্ৰাৰ কৰি দিব লাগে। ঠাণ্ডা দিনত পোৱালীৰ গড়ালত উপযুক্ত তাপ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। পোৱালী বিলাকক মাকৰ পৰা ফেঁছ আৰু গাথীৰ খোৱাত সহায় কৰিব লাগে। বয়স অনুযায়ী প্ৰয়োজনীয় তিকাসমূহ পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ মতে দিয়াৰ লাগে যাতে ভৱিষ্যতে পোৱালীটোক বিভিন্ন ৰোগৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পৰা যায়। জন্মৰ পিছত পোৱালীবিলাকৰ বেজি দাঁতবোৰ পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শমতে কাটি দিব লাগে যাতে গাথীৰ খাওতে মাকৰ ওহাৰত আঘাত কৰিব নোৱাৰে বা অহিন পোৱালীৰোৰ লগত কাজিয়া কৰি শৰীৰত যাঁ লগাব নোৱাৰে।

গাহৰীৰ কিছুমান বেমাৰ-আজাৰ আৰু প্ৰতিষেধকৰ ব্যৱস্থা:

সাধাৰণতে অন্য জীৱ-জৃঢ় তুলনাত গাহৰীৰ বেমাৰ-আজাৰ কমকৈ হোৱা দেখা যায়। বিভিন্ন ৰোগৰ ভিতৰত প্ৰতিষেধক বাৰস্থা থকা চৰকা, গলফুলা, তেটুৱা, ছৱাইন ফিভাৰ এই কেইটাই প্ৰধান। এই বেমাৰ বিলাকৰ বাবে পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শমতে প্ৰতি ছহাহ অথবা অনুমোদিত নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ তাৰ্তৰালত ছিটা দিয়াৰ লাগে। গাহৰী পোৱালীবিলাকৰ এটি মাৰাঅক বেমাৰ হ'ল ৰক্তহীনতা যাৰ কাৰণে অকালতে বহতো পোৱালি ঘৃত্যনুখত পৰো। এই ৰোগৰ প্ৰতিকাৰৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ মূৰত পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শমতে লোহ পদাৰ্থৰ বেজি দিয়া হয়। গাহৰী প্ৰতিপালনৰ আতাইতকৈ ডাঙৰ দিশ হ'ল গাহৰীৰোৰক পেলু মুক্ত কৰি ৰখা আৰু তাৰ বাবে পশুচিকিৎসকৰ পৰামৰ্শমতে নিয়মমতে উপযুক্ত পেলুৰ দৰৱ খুৱাই থাকিব লাগে। পাম চৌহদৰ পৰিক্ৰাৰ পৰিচ্ছন্নতা নিয়মিতভাৱে অটুট ৰাখিলে বহতো দূৰাৰোগ্য বেমাৰৰ আক্ৰমণৰ পৰা গাহৰীক ৰক্ষা কৰিব পাৰি আৰু ই অৰ্থনৈতিক লাভালাভৰ গোপন সম্ভাৱ।